

חסיד. בגין דא, אמינא לקודשא בריהּ הוא, שמרה נפשי, ולא תדון ולא תדון לה פעובדי אלין עמי הארצות, דאתמר בהו ולא עם הארץ חסיד. ואי תימא, כמה עמי הארצות אינון דעבדו חסד. אלא הכי אוקמוה, אי זהו חסיד, זה המתחסד עם קונו. כגון דוד דתהו מחבר. ומאי הנה מחבר, אורייתא דלעילא הנה מחבר עם קדשא בריהּ הוא. ובגין דא, שמרה נפשי פי חסיד אני.

וכר בר נש מית, מה כתיב בה בהאי נפש (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך, והקיצות לתחית המתים, היא תשיחך. דא לתחית המתים שפיר, דיוקים ליה לבר נש, אבל לאגרא לנשמתא בעלמא דאתי, מאי הוי.

אלא קדשא בריהּ הוא מלביש לה פקדמיתא בענני כבוד. פקדמיתא תיעול במראה, דאיהו כגוונא דגופא, פליל במאתן וארבעין ותמניא איברים. אוף הכי תיעול במראה, פליל במאתן וארבעין ותמניא פיקודין ובמאתן וארבעין ותמניא נהירין דמתפרשן מההוא מראה. דאתמר ביה, (במדבר יב) ויאמר אם יהיה נביאכם יי במראה אליו אתודע. ובלבושין דענני כבוד (בראשית ט) וראיתיה לזכור ברית עולם, דא אספקלריאה המאירה. (במדבר יב) בחלום אדבר בו, דא אספקלריאה דלא נהרא. פליל משס"ה נהירין, פחשבן ישנה. והיינו (שיר השירים ה) אני ישנה. חד בעלמא דין וחד בעלמא דאתי. ואינון פעובדי דוי דקודשא בריהּ הוא.

ורזא דלהון, (שמות א) זה שמי לעולם. ו"ה עם שמי, שלש מאות וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי, מאתים ושמנה וארבעים. וכרוזין נחתין וסלקין קמיה, הבו יקר (ס"א לדיקנא) ליקרא דמלפא.

והיינו (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. והוא דעבד ליה בתרין דיוקנין, וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי - מאתים ושמנה וארבעים. כבוד (לדמות) לכבוד המלך.

והיינו (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. והוא שעשה אותו

הוא שמרה נפשי, ולא תדון אותה כמעשה אלו עמי הארצות שנאמר בהם ולא עם הארץ חסיד. ואם תאמר, כמה עמי הארצות הם שעשו חסד - אלא כך פרושהו: איזהו חסיד? זה המתחסד עם קונו. כמו דוד שהיה מחבר. ומה היה מחבר? תורה של למעלה היה מחבר עם הקדוש ברוך הוא. ומשום זה, שמרה נפשי פי חסיד אני.

ובשארם מת, מה כתוב בפנש הזו? (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך, והקיצות - לתחית המתים - היא תשיחך. זה לתחית המתים יפה, שיעמיד את האדם, אבל לשכר הנשמה בעולם הבא מה יהיה? אלא הקדוש ברוך הוא מלביש אותה כמו בתחלה בענני כבוד. כמו בתחלה תכנס במראה, שהוא כמו הגוף, כלולה ברמ"ח איברים. גם כך תכנס במראה כלולה במאתים וארבעים ושמונה מצוות, ובמאתים וארבעים ושמונה אורות שנפרדים מאותה מראה, שנאמר בה (במדבר יב) ויאמר אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע. ובלבושי ענני כבוד - (בראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם, זו אספקלריה המאירה. (במדבר יב) בחלום אדבר בו - זו אספקלריה שאינה מאירה, כלולה משלש מאות ששים וחמשה אורות, פחשבון ישנה, והיינו (שיר השירים ה) אני ישנה. אחד בעולם הזה ואחד בעולם הבא. והם כמעשה דיו של הקדוש ברוך הוא.

וסוד שלהם - (שמות א) זה שמי לעלם. ו"ה עם שמי - שלש מאות וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי - מאתים ושמנה וארבעים. וכרוזים יורדים ועולים לפניו: תנו כבוד (לדמות) לכבוד המלך.

והיינו (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. והוא שעשה אותו

בשתי דמיות, בשני גנים (פנים),
שנאמר עליהם (שיר השירים ה)
היושבת בגנים. היא עלת על
הכל, שנאמר עליה (דברים ד) כי לא
ראיתם כל תמונה. ועל שאר
הדמיות פתוב, תמונת כל וגו'.
(במדבר יב) ותמונת ה' יביט. ותרי"ג
מלאכים מעלים את הנשמה
בדמיות אלו, כלם ופניהם
וכנפיהם פרודות, לקים את
הפסוק שכתוב בהם (שמות ט)
ואשא אתכם על פני נשרים
ואבא אתכם אלי.

כמו שיצאו ממצרים והלכו
בענני כבוד, ובכל אותו כבוד
כמו זה תהיה? ציאת הנשמה
מגוף של טפה סרוחה ללכת
לשני גנים, שנבראו שמים וארץ
שלהם בשם ה', ובגללו נאמר
(תהלים יז) ישמחו השמים ותגל
הארץ. באותו זמן יתקיים באדם
(ישעיה ל) ולא יכנף עוד מוריד,
לגביד, (שם ו) בשמים יכסה פניו,
אלא - והיו עיניו ראות את
מוריד. ומצד המראות הללו זכה
משה רבנו עליו השלום, רבן של
נביאים וחסמים. אמר המנונה
הקדושה, אתה הוא שזכית
בחיידך למה שיזכרו צדיקים אחר
חייהם, אשרי חלקך!

דבר אחר, שמרה נפשי כי חסיד
אני - למה? כדי שאתחסד עם
אני, שנאמר בו אני זה"ו. אוי
לו למי שמפריד אני מהוא,
שנאמר (תהלים ק) הוא עשנו ולא
אנחנו. שהכל אחד בלי פרוד. זהו
שכתוב (דברים לב) ראו עתה כי אני
אני הוא [וגו'], אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי
מציל. אני זה"ה, אני הוא ולא
אחר. וזה אני מן אדני"י. ה' - עמוד האמצעי.

ומשום שיהו"ה הוא לימין, שהוא חסד, אמר, שמרה נפשי שאתחסד בך עם אני, והוא אדני"י
לגבורה. ובתפארת מתחברים שני שמות - יאהדונה"י. וסוד הדבר בחסד ובגבורה (יחזקאל א)
ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה. ובתפארת שנקרא (שמות טו) ה' איש מלחמה, מה פתוב? (יחזקאל

בתרין גנים (ג"א פנים) דאתמר עלייהו (שיר השירים ה) היושבת
בגנים איהו עילת על פלא דאתמר עליה (דברים ד) פי לא
ראיתם כל תמונה. ועל שאר דיוקנין פתיב, תמונת כל
וגו'. (במדבר יב) ותמונת יי ביט. ותרי"ג מלאכין סלקין
לה לנשמתא. באלין דיוקנין, פלהו ופניהם וכנפיהם
פרודות, לקיים קרא דכתיב בהון (שמות ט) ואשא אתכם
על פני נשרים ואבא אתכם אלי.

בגוונא דנפקו ממצרים, ואזלו בענני כבוד, ובכל ההוא
יקר, כההוא גוונא תהא מפקנותא דנשמתא,
מגופא דטפה סרוחה, למיזל לתרין גנים, דאתברי שמיא
וארעא דלהון בשם יי. ובגיניה אתמר, (תהלים יז) ישמחו
השמים ותגל הארץ. כההוא זמנא יתקיים בפר נש (ישעיה
ל) ולא יכנף עוד מוריד לגביד, (ישעיה ו) בשמים יכסה פניו,
אלא והיו עיניו ראות את מוריד. ומסטרך דאלין
מראות, זכה משה רבינו עליו השלום, רבן של נביאים
וחסמים. אמר בוצינא קדישא, אנת הוא דזכית בחיידך,
למה דיזכרון צדיקיא בתר חייהון, זכאה חולקך.

דבר אחר שמרה נפשי כי חסיד אני, אמאי. כדי
שאתחסד עם אני"י. דאתמר ביה אני"י זה"ו. ווי
ליה למאן דאפריש (דף רכ"ג ע"א) אני מן הוא, דאתמר
(תהלים ק) הוא עשנו ולא אנחנו. דכלא חד בלא פרודא.
הדא הוא דכתיב, (דברים לב) ראו עתה פי אני הוא אני
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל. אני
זה"ה, אני הוא ולא אחר. ודא אני מן אדני"י. יהנה
עמודא דאמצעיתא.

ובגין דיהו"ה איהו לימינא דאיהי חסד, אמר, שמרה
נפשי דאתחסד בך עם אני, ואיהו אדני"י לגבורה.
ובתפארת, אתחברן תרין שמיהן יאהדונה"י. ורזא דמלה
בחסד ובגבורה, (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרודות